10/05/2019

Ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος για την κατάθλιψη

/ Ορθόδοξες Προβολές

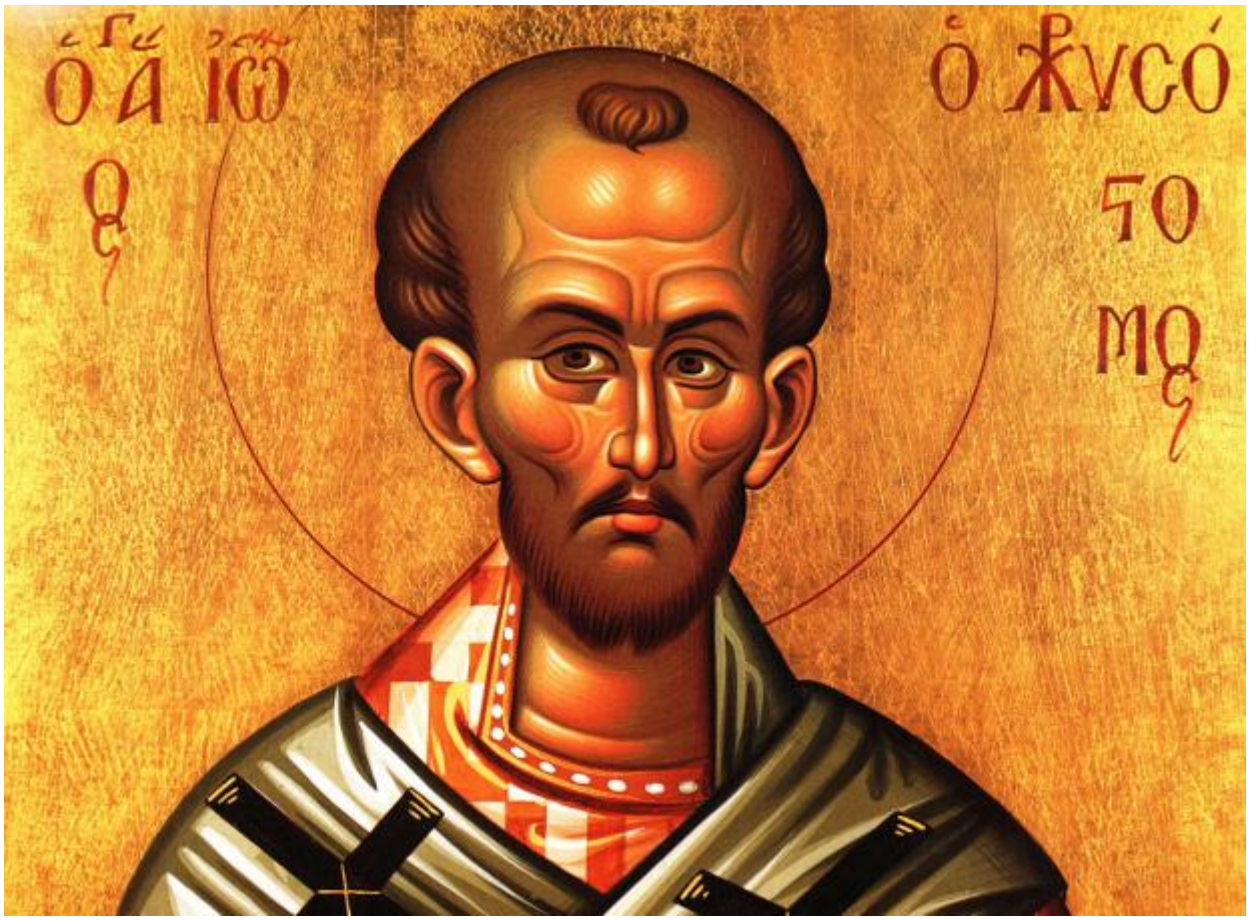

Πράγματι, ἡ κατάθλιψη εἶναι φοβερό βασανιστήριο τῶν ψυχῶν, εἶναι ἕνας πόνος ἀνέκφραστος καί ποινή πικρότερη ἀπό κάθε ἄλλη ποινή καί τιμωρία. Γιατί μιμεῖται τό σκουλήκι, πού ἔχει δηλητήριο καί προσβάλλει ὄχι μόνον τό σῶμα, ἀλλά καί τήν ἴδια τήν ψυχή. Εἶναι σαράκι πού κατατρώγει ὄχι μόνον τά κόκκαλα, ἀλλά καί τη σκέψη εἶναι ένας δήμιος καθημερινός πού δέν ξεσχίζει μόνον τά πλευρά, ἀλλά καταστρέφει καί τη δύναμη τῆς ψυχῆς· εἶναι καί νύχτα παντοτινή, σκοτάδι χωρίς τό παρα-μικρό φῶς, τρικυμία καί ζάλη, πυρετός κρυφός, πού καίει περισσότερο ἀπό κάθε φλόγα, πόλεμος χωρίς ἀνακωχή, ἀρρώστια πού κάνει σκοτεινά πολλά ἀπό αὐτά πού βλέπουμε.

Γιατί ὁ ἴδιος ὁ ἥλιος καί ὁ καθαρός ἀέρας φαίνεται ὅτι ἐνοχλοῦν ἐκείνους πού ἔχουν αὐτή τη διάθεση καί μεταβάλλει τό μεσημέρι σέ μεσάνυκτα. Γι’ αὐτό καί ὁ θαυμάσιος προφήτης δηλώνοντας αὐτό ἔλεγε· «ὁ ἥλιος θά δύσει γι’ αὐτούς τό μεσημέρι» (Ἀμώς 8,9),ὄχι μέ τήν ἔννοια ὅτι ὁ ἥλιος ἐξαφανίζεται οὔτε ὅτι διακόπτει τόν συνηθισμένο δρόμο του, ἀλλά μέ τήν ἔννοια ὅτι ὁ λυπημένος

ἄνθρωπος τό καταμεσήμερο φαντάζεται ὅτι εἶναι νύχτα. Ἡ σκοτεινή νύχτα δέν εἶναι τέτοια, ὅπως εἶναι ἡ νύχτα τῆς ἀθυμίας, ἡ ὁποία δέν προέρχεται ἀπό φυσικό νόμο, ἀλλά ἀπό σκοτισμό τῆς διάνοιας. Γι' αὐτό καί εἶναι φοβερή καί ἀφόρητη, ἔχει πρόσωπο ἄσπλαχνο, εἶναι σκληρότερη ἀπό κάθε τύραννο, δέν ὑποχωρεῖ γρήγορα σε κανένα ἀπό ἐκείνους πού προσπαθοῦν νά τήν διαλύσουν, ἀλλά κρατεῖ πολλές φορές τήν ψυχή πού ἔχει κυριεύσει στερεώτερα ἀπό διαμάντι, ὅταν αὐτή δέν ἀκολουθεῖ τήν κατά Θεόν φιλοσοφία. Σήκω ἐπάνω καί ἄπλωσε τό χέρι σου στο λόγο μου καί πρόσφερέ μου αὐτήν τήν καλή συμμαχία, γιά νά σε ἀπαλλάξω τελείως ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῶν πικρῶν σκέψεων. Γνωρίζοντας αὐτά τά πράγματα, εὐσεβεστάτη κυρία μου, νά κοπιάζεις καί νά ἀγωνίζεσαι καί νά βιάζεις τόν ἑαυτό σου, ἔχοντας τή συμμαχία τῶν λόγων μου, ὥστε νά διώχνεις καί νά ἀπομακρύνεις μέ πολλή ὁρμή τίς ἀπαισιόδοξες σκέψεις πού σέ ταράσσουν καί σοῦ προκα-λοῦν θόρυβο καί ζάλη»

(Ε.Π.Ε. τόμ. 37, 452).